

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Virginem Deiparam humani generis esse Advocatam, Sanctorumq[ue]
omnium in terris degentium preces peculiari ratione apud filium
promovere. Cap. 30

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

Onuphr. presepii in nobilissimo Sacello à Sixto V. extructo apud S. Mariam Maiorem est reconditum: de quo Onuphrius libro de septem Ecclesijs.

Cunabula ac fascia. Huiusmodi est cunabulum, & aliquid ex Fascijs, ac pannis infantis Saluatoris, quæ omnia ritè conseruantur in eodem templo S. Mariæ Maioris in ferulo marmoreo reliquiarum, auctore Onuphrio loco citato.

Nicephor. Fasciæ verò Saluatoris ex Nicephoro locis citatis ab Eudocia Augusta ex Ierosolyma Constantinopolim transmissæ ad pulcherrimam Augustam, ab ea in templo magnificentissimo cum Deiparæ Zona collocatæ sunt.

In Ecclesia quoque Lateranensi habetur de **CYNABVLIS** Domini, vt videre est apud Ioannem Diaconum cap. 4. libri, quem de Basilica Lateranensi conscripsit ante 450. circiter annos. Idem legimus in tabula reliquiarum huius templi, quæ in abside est posita, auctore

Onuphr. Onuphrio de septem Ecclesijs. Romæ etiam in templo Lateranensi, auctore Onuphrio loco citato, inter alias reliquias, quæ in ferulo marmoreo super altare S. Mariæ Magdalensæ asseruantur, recentioribus & Christi Domini indusium. his verbis: *in*

Indusium *in* *linna* Domini nostri Iesu Christi, quam et B. Virgo fecit, in capsula argentea: sic ille, qui alibi in eodem libro est vocari in quadam tabula reliquiarum, purpura Camisiam Saluatoris.

Filius Christi in cruce pendentis. 61. Ad hæc Velum, quo prætextum fuit Christi Saluatoris corpus in cruce pendentis, Sancti meditantur fuisse Deiparæ, ab eaque Christo ante crucifixionem aptatum: nam S. Anselmus in Dialogo de Passione Domini inducit Deiparam sic loquentem: *Cum venis-*

Anselmus *sent ad locum Caluarie nudauerunt Iesum unicum filium meum totaliter vestibus suis: ego tamen velamen capiti meo circumdidi: gausi lumbus meus.* Et S. Bonaventura in meditationibus vite Christi cap. 78. Mater, inquit, *conspicit filium suum totaliter nudum, & tristatur. nam quæ nec femoralia dimiserunt. & celerat ergo. & appropinquat filio, & complexatur. & cingit eum cap. 15. sui velo.* sic ille. Hoc porro Velum Romæ in S. Ioanne Lateranensi reuerenter asseruatur in ferulo marmoreo super altare S. Mariæ Magdalensæ, auctore Onuphrio loco citato: cum enim plures reliquias commemoret, ibi Velum esse, quo velatum est corpus Saluatoris in cruce pendentis; & alibi istud vocat

Onuphr. velum femoralium Christi Crucifixi. Tunica quoque Christi in conuulsi defu-

per contexta per rotulam, quæ Ecclesiam significat, quam Dominus à militibus diuidentiquam est passus, ex Gregorio Turonensi de gloria martirum cap. 8. suis quidem temporibus in Galatia erat reposita: nunc vetè quamuis Middendorpius afferat Treueri ex dono S. Helenæ repositam, tamen ex Onuphrio lib. de septem Ecclesijs. Romæ in templo S. Ioannis Lateranensis continetur in ferulo marmoreo super altare S. Mariæ Magdalensæ, quam Ioannes Diaconus antiquissimus in libro de Basilica Lateranensi loco citato cum reliquis huius Basilicæ commemorat ponit his verbis: *Tunica inconsutilis, quam fecit sancta Maria Virgo filio suo Iesu Christo. Sand hanc tunicam (inquit Baronius tom. 1. Annaliū ad annum Christi 34.) conuictam fuisse à B. Virgine: par est credere, nam in oriente nominum veites à læminis confici solitas testatur Zerobabel 3. Ezech. 4. um de muliere 3. Ezech. 4. fortitudine dixerit. Ipse, inquit, *faciam stolas omnium hominum, & Proverb. 31. de muliere illa forte dicitur: Confiat in ea cor viri sui. & stolis non indigebit; & mox: Omnes domus eius vestiti sunt auplicibus.* hæc ex Baronio. Atque hæc de reliquijs Deiparæ, quas piè veneratur Ecclesia.*

Onuphr. **VIRGINEM DEIPARAM** humani generis esse Aduocatam, Sanctorumque omnium in terris degentium preces peculia ri ratione apud filium promouere.

CAP. XXX.
SVMMARIVM.
Deipara est mater nostra ad intercedendum.
Deipara patrocinium apud Christum esse efficacissimum.

ONVM quod in Apocalypsi de Throno Dei commemoratur, est illud quod S. Ioannes cap. 8. cum aperitum esse: signum septimum, narrat his verbis: *Et ait, inquit, Angelus venit, & stetit à dextera*

Explicatur visio
8. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

altare habens thuribulum aureum, & data sunt illi incensa multa, ut daret de orationibus. Sanctorum omnium iudex altare aureum, quod est ante thronum Dei, & ascendit fumus incensorum de orationibus Sanctorum de manu Angeli coram Deo. hanc ubi. Nunc qua ratione per Dei thronum, ante quem est altare aureum Virgo Deipara commodè significari possit, ostendendum erit: quod ut melius fiat, breuiter hæc, quæ ex S. Iohanne recitauimus, explicanda sunt.

Et quidem hoc totum, quod in cælo describitur similitudinem quandam habere videtur cum iis, quæ in veteri testamento in templo visebantur, in quo erat thuribulum aureum Heb. 9. Et altare thymiamatis aureum Exod. 30. ad differentiam altaris holocaustorum, quod erat æneum; & in Altari illo thymiamata in Dei honorem adolebatur: Similiter in cælis S. Iohannes contempit se memorat Angelum habentem thuribulum aureum ad offerendas super altare aureum orationes Sanctorum omnium, quæ metaphorice per incensa, sicuti Apoc. 4. per odora menta, exprimuntur. Porro altare aureum est Christus Dominus ex Richardo, super quem omnes orationes sunt offerendæ, ut Deo sint gratæ Christi enim vocatur à Patre Isa. 60. Placeat altare meum. Hæc enim orationes Sanctorum in terris degentium ex vnione, quæ habent cum mentis Christi, qui in Sanctos, quorum est caput, ex Sac. Conc. Trid. sess. 6. c. 16. iugiter virtutem influit, vim obtinendi habent maximam. Thuribulum quoque aureum dicitur Christi humanitas ex Origine hom. 10. in Num. & Augustino serm. 98. de temp. & Ruperto lib. 5. in Apoc. Et hoc quidem thuribulum est aureum propter supereminentem scientiæ charitatem Christi; tenebratum aureum, seu perforatum propter videri cicatrices pro nobis susceptas, positum super altare crucis ex Ruperto; & in hoc thuribulo orationes Sanctorum offeruntur: quare omnes orationes, quorum est clauula illa terminantur: Per Dominum nostrum Iesum Christum: manet enim verbum Christi Ioh. 16. si quis peccet in nomine Patris in nomine meo dabit vobis: ideo Heb. 13. Per ipsum offeramus hostiam laudis semper Deo, id est fructum laborum, consentium nominis eius etenim I. 2. Aduocatum habemus apud Patrem Iesum Christum iustum, & ipse est propitiatio pro peccatis nostris. & Hebr. 7. Semper uiuens ad interpellandum pro nobis. Nam & Deipara, & sancti beneficia à Deo per filium eius Iesum Christum Dominum nostrum, qui solus noster Redemptor, & Saluator est, impetrant; quemadmodum docet Sac. Conc. Trid. sess. 25. hinc est, quod orationum incensa, quamuis ab Angelo præsentata, tamen super hoc altare aureum, & in hoc thuribulo, quæ Christum Dominum significabant, offerri dicuntur; & Ecclesia orationes, in quibus apud Deum Deiparæ sanctorumque suffragia imporat, concludit clauula illa Per Dominum nostrum Iesum Christum, &c. ut iam dicebamus.

2. Difficultas tamen est, quisnam fuerit Angelus iste, qui has obtulit orationes, & quamuis plerique existiment esse Christum Dominum ex sententia Ambrosij Richardi, & aliorum, quoniam Malach. 3. dicitur Angelus testamenti, & Isa. 9. iuxta Septuaginta, Magni consilij Angelus; magis tamen cum Ribera existimo non fuisse Christum Dominum, sed vnum ex Angelis; tum quia, ut animaduertit Ribera in hunc locum, Christus non solet dici Angelus absolute, sed cum aliquo addito puta Angelus testamenti, vel magni consilij; tum quia post commemoratos septem Angelos tubas habentes, subnectitur: Et alius Angelus sicut habens thuribulum, ubi verbum, alius, reliquis septem illum similem indicat. Tum etiam ex sensu Ecclesiæ, quæ in officio Angelorum in eorundem honorem hunc verbum (Sicut Angelus iuxta aram templi habens thuribulum aureum in manu sua) vsurpat, & idem repetit quod autem subiungitur, Ascendit fumus incensorum de orationibus Sanctorum de manu Angeli coram Deo; ostendit preces illas sic oblatas à Deo optime esse exauditas.

Super est nunc illud explicandum, cur dicitur Angelus obtulisse has orationes super altare aureum, quod est ante thronum Dei: quod facili negotio posset expediri, si quis diceret per metonymiam nomine throni intelligi Deum ipsum sedentem in throno: verum si quis velit hoc etiam in loco allegoricè throni nomine accipi Deiparam, & ideo commemorari, quod ea tanquam omnium Aduocata oblatas Deo ab Angelo Sanctorum orationes ut ab ipso Deo exaudiantur suis precibus suffragetur, & adiuet; hoc quidem verum est, idque in hoc capite probandum suscepimus.

Sanctè Petr. Damian. ad hunc locum Apoc. Pet. Damiani spectans in serm. de Nat. Virg. agens cum Virgine

Cæ. Trid.

Offic. Eccl.

Quisnam sit ille Angelus offerens orationes. Ambrosij Richardi Malach. 3. Isa. 9. Ribera.

Offic. Eccl.

Quomodo hic sumatur thronus. Per thronum B. Virg. 80. qua Aduocata nostra esse intelligi potest.

ne de magna, qua ad intercedendum apud Christum pollet auctoritate: *Accedis, inquit, ante illud aureum humanae reconciliationis altare non solum rogans, sed imperans, Domina, non Ancilla.* hæc Damianus: quæ verba infra explicabimus. Ephræm serm. one de laud. Virg. eam vocat *Thuribulum aureum.* & Georgius Nicom. orat. de oblat. Virgin. Deiparam appellat *Thuribulum aureum, in quo Verbum, quod carnem assumpsit bono odore impleuit orbem terræ, in quo fuerunt combusta crimina inobedientie, per quod liberatur aer à molestia inquinamentorum, per quod bonus odor spiritus spiravit in homines.* hæc Georgius Nicomedensis.

3 Sed ut ea, quæ dicturi sumus, ordine proponamus; positis ijs, quæ in cap. 16. de Virgine diximus, eam Matrem esse misericordiae, diuinamque misericordiam per eam ad homines derivari, in hoc capite duo agemus, Primum Deiparam humani generis esse aduocatam: alterum preces eius apud Christum esse efficacissimas, ideoque per eam nostras preces Christo offerendas.

Et quod spectat ad primum, quamuis omnibus Sanctis, vnâ cum Christo regnantibus orationes suas pro hominibus Deo offerre competat, ac prouide ad beneficia à Deo impetranda per Iesum Christum filium eius suppliciter sint inuocandi ex Sac. Conc. Trid. sess. 25. Deipara tamen peculiari ratione est omni-

um vniuersalis Aduocata: & ideo Ecclesia in solempni Cant. Salue Regina, sic eam inuocat: *era ergo aduocata nostra illos tuos misericordes oculos ad nos conuertere. & Iesum benedictum fructum ventris tui nobis post hoc ex. lum ostende.* & in Antiph. illa peruerusta ab ecclesia in offic. eccles. crebrò usurpata, & ex Augustino serm. 18. de Sanctis desumpta inter alia sic eam precatur: *S. MARLA succurre miseris, inuapullanimes, refoue ftebiles, ora pro populo, interueni pro clero, intercede pro deuoto semineo sexu, sentiant omnes tuum iuuamen quicumque celebrant tuam sanctam commemorationem.* & in orat. lect. in missa vigil. Assump. sic orat: *munera nostra Domine apud tuam clementiam Dei genitricis commendet oratio. Quam ideo de presenti saculo transulisti, ut pro peccatis nostris apud se fiducialiter intercedat. Cui confidat illud Cant. 3. de ferculo Salomonis magnificientissimo, in quo Deiparam adumbratam diximus cap. 5. & 8. cuius ferculi media, Salomon charitate constasse dicitur propter fi-*

lias Ierusalem; hoc est interiora huius mystici ferculi Christus, verus Salomon, charitate, atque dilectione quasi pauimento constravit, atque obduxit; idque propter animas deuotas quæ ad Sion celestem suspirant, ibique mente, atque cogitatione habitant; vt intelligas Virginis sanctissimæ pectus charitate flagrare erga animas; præsertim eas, quæ ad coelestem spectant Ierusalem, omni ope iuuandas: & certè iure suo vniuersalis Aduocata: munus obit, cum enim mater sit omnium, eique à Christo in cruce magno affectu in Iosanne in filios traditi sumus, vt cap. 27. & 28. diximus; pro filijs magno miseracionis affectu id præstat, quod subiectis sanctorum Patrum testimonijs facile demonstratur.

4 Irenæus lib. 3. contra hæreses cap. 19. Sicut *Eua, inquit, seducta est, vt effugeret Deum; sic Maria suasa est obedire Deo, vt Virgine Eua Virgo Maria fieret Aduocata.* Nazianzenus in Tragœdia de Christo patiente cum Virgine loquens.

te tuam erga filium mihi patronam sentiam acceptissimam.

Andreas Cretensis orat. de dorm. Virg. *Andr. Placa, inquit, Dominum pro conuiuio figmento: Crisena nam quamdiu quidem versabaris in terris et habuisti parua terra portio, ex quo autem translata es à terra, te vniuersus mundus continet commune propitiatorium, id vna supplicatrix, & vna viuientium, & causa vita.* Idem Andreas in salutatione Angelica: *Gaude, inquit, diuinum inter Deum, & homines conciliationis perfugium, & in oratione de dormit. Virgine Christianorum fidei propugnaculum, & eorum, qui spem in ea collocant, propugnatricem vocat.*

S. Ephrem orat. de laud. Virg. eam *Vallum fidelium, mundi Salutem, & Propitiatorium laborantium appellat.* Epiphanius oratione de Virgine affirmat *Virginem cunctis superiorem existere, qua lapsam Eua erexit, & per quam homines fiduciam habent in caelo erga Deum altissimum.* Germanus homil. de Zona: *Quis, inquit, post tuum filium: a generis humani curam gerit, sicut tu? Quis ita nos defendit in nostris afflictionibus? Quis tam cito proueniens nos ab irruentibus liberat tentationibus? Quis in supplicationibus adeo pugnat pro peccatoribus? Nullus enim est, qui saluus fiat, id sanctissima, nisi per te: nemo est, qui liberetur à malis, nisi per te, id purissima; nemo*

S. Ephrem orat. de laud. Virg. eam *Vallum fidelium, mundi Salutem, & Propitiatorium laborantium appellat.*

Epiphanius oratione de Virgine affirmat *Virginem cunctis superiorem existere, qua lapsam Eua erexit, & per quam homines fiduciam habent in caelo erga Deum altissimum.*

Germanus homil. de Zona: *Quis, inquit, post tuum filium: a generis humani curam gerit, sicut tu? Quis ita nos defendit in nostris afflictionibus? Quis tam cito proueniens nos ab irruentibus liberat tentationibus? Quis in supplicationibus adeo pugnat pro peccatoribus? Nullus enim est, qui saluus fiat, id sanctissima, nisi per te: nemo est, qui liberetur à malis, nisi per te, id purissima; nemo*

Ephram.
Georg.
Nicom.

Duo in
hoc capite
agenda.
Deipara
peculiariter
omnis
est Aduo-
cata
Tridentin.

Offic. Ecc.

Augustin.

Cant. 3.

Ioan. 19.

Irenæus.

Nazianzenus.

Andr.

Ephram.

Epiphanius.

Germanus.

nemo est cuius miseratur gratis, nisi per se, & honestissima; quamobrem quis non te beatam pronuntiabit. hæc Germanus.

Bernard. Bernardus in sermone 1. de Assumptione:

Aduocatam, inquit, præsenti peregrinatione nostra, qua tanquam iudicis, mater, & mater misericordis suppl. ceter, & efficaciter salutis nostra negotia pertractabit. & sermone Signum magnum: Oportet, inquit, esse mediatorem ad mediatorum Christum, quia licet misericors; habet tamen iudicariam potestatem; nec aliter nobis vltor, quam Maria. & mox: Quod si (v: verè sunt) plena magis omnia pietatis, & gratia, plena mansuetudinis, & misericordia, qua ad Mariam pertinent inueniunt: age gratias ei, qui talem tibi mediatricem benignissima miseratione promidit, in qua nihil possit esse iustitiam. Denique omnibus omnia facta est sapientibus, & insipientibus copiosissima charitate debitorum se fecit: omnibus misericordia sinum aperit, ut de plenitudine eius accipiant uniuersi; Captiuus redemptionem; aeger curationem, tristis consolationem, peccator veniam, iustus gratiam. Angelus laetitiam, denique tota Trinitas gloriam; Filij persona carnis humana substantiam, ut non sit, qui se abscondat à calore eius.

Idem sermone de aquæ ductu: Ad Patrem, inquit, verebaris accedere, solo auditu territus ad folia fugiebas, Iesum tibi dedit mediatorem. Quid non apud talem Patrem talis filius obtineat? Exaudietur utique pro sua reuerentia, sed forsitan in ipso maiestatem vereare diuinam, quia licet factus si homo, manserit tamen Deus Aduocatam habere vis, & ad ipsum? Ad Mariam recurre: pura siquidem humanitas in Maria, non modo pura ab omni contaminatione, sed & pura singularitate natura. Nec dubius dixerim, exaudietur & ipsa pro sua reuerentia: exaudiet utiq; Matrem filius, & exaudiet filium Pater. Filioi hac peccatorum scela, hac mea maxima fiducia est, hac tota ratio spes mea: quid enim? Potest ne filius aut repellere, aut sustinere repulsam? Non audire, aut non audiri filius potest? Neutrump plane; inuenit si (ait Angelus) gratiam apud Deum. Felicitate sen per inueniet gratiam, & sola est gratia, qua eg. m. us.

Sanctus Franciscus, quemadmodum his verbis scriptum reliquit S. Bonaventura in eius vita, cap. 9. matrem Domini indicibilis complectebatur affectu, in ipsam post Christum precipue fidens, eam sui, ac suorum Aduocatam constituit, & in eius honorem à festo sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli usque ad Assump-

tionem deuotissimè ieiunabat.

S. Thomas opuscul. s. agens de plenitudine gratiæ Virginis, cum eam probasset plenam esse primò in anima, secundò quo ad redundantiam anime ad corpus, de qua incarnatus est filius Dei: Tertio, inquit, plena fuit gratia non solum in se, sed etiam quantum ad refusionem in omnes homines, magnum enim est in quolibet Sancto quando habet tantum de gratia, quod sufficit ad salutem multorum: sed quando haberet tantum, quod sufficeret ad salutem omnium hominum de mundo, tunc esset maximum, & hoc est in Christo, & beata Virgine: nam in omni periculo potes obtinere salutem ab ipsa Virgine gloriosa. Cant. 4. Mille elypei (id est remedia contra pericula) pendunt ex ea. Item in omni opere virtutis potes eam habere in adiutorium, & ideo dicit ipsa Eccles. 2. 4. In me spes vita. & virtutis hucuique S. Thomas.

S. Thom.
B. Virgo
potest pro
omnibus
intercede-
re.

Cant. 4.
Eccles. 2. 4.

S. Bonaventura in hymno Te matrem Dei laudamus, &c. ad Virginem: Tu, inquit, Agonizatrix pugnantium, Aduocata pauperum, miseratrix, & refugium peccatorum; Tu erogatrix munerum, post Deum sola spes nostra. Tu saluate inuocantium. Tu promotrix iustorum, congregatrix errantium, &c. & in Litania beate Virginis: Sancta Maria, inquit, qua pro peccatoribus supplicas. Item in carminibus super Salue Regina, ad illud verbum Aduocata sic habet:

S. Bonauè.

Aduocata libera coram Salvatore,
Postulare propera, consuetoq; more,
Et progenis misera benigno fauore
Natum tuum mitiga materno amove.

Idem in 3. sentent. distinct. 3. par. 1. artic. 2. q. 1. Virginem Aduocatam esse generis humani docet & propterea congruebat, inquit, ut Virgo nullum haberet peccatum. & ita vinceret diabolum, ut nec ei succumberet ad modicum. hæc Bonaventura.

S. Antoninus 4. part. tit. 15. c. 14 § 7. probas S. Antoninum esse Aduocatam peccatorum, citat Anselmum in hæc verba: Vi enim impossibile est, dicit Anselmus, quod illi, à quibus Virg. Maria oculos misericordia sua auertit saluentur: ita necessarium, quod hi, ad quos conuertit oculos suos pro eis aduocans, iustificentur, & glorificentur. & mox subiicit: Hæc est, inquit, figura B. Virgo fita in illa prouidentissima muliere Theocrite, quam quæritur in ita sapienter aduocauit apud Regem David in muliere causa Absalonis uani superbi & fratricida exulæ Theocrite. facti propter tantum scelus à Ierusalem, quod 3. Reg. 14.

S. Anselm
Anselmus
B. Virgo fita
in illa prouidentissima muliere Theocrite
quam quæritur in ita sapienter aduocauit apud Regem David in muliere causa Absalonis uani superbi & fratricida exulæ Theocrite.
facti propter tantum scelus à Ierusalem, quod 3. Reg. 14.

induxit patrem David ad misericordiam erga filium, & ab exilio reuocandum: sic ergo Virgo Maria pro mundo rebelli ipsi Deo, & occisore fratris sui, id est animi sui, propter quod exul constituitur à suprema Ierusalem, ita aduocat, & interpellat; ut Deum Patrem placet, & conuersum ad penitentiam, ad gloriam inducat: unde Bernardus, Securum accessum habes apud Deum & homo, ubi Mater stat ante Filium; Filius ante Patrem; Mater ostendit Filio pectus, & ubera; Filius ostendit Patri laeas, & vulnera, ubi ergo nulla poterit esse repulsa, ubi sunt tot amoris insignia: ad Thronum igitur eius, scilicet Virginem Mariam, in qua quiescit, accedamus cum fiducia (ait Apostolus ad

Hebr. 4.

Hebraeos) ut misericordiam & gratiam consequamur in tempore oportuno. haecenus S. Antoninus. Idem cap. 19 §. 2. Sapientia, inquit, aduocati catis, & eloquentia manifestatur ex tribus, scilicet sapientia, quod obtineat apud Iustum, & sapientem in tribus elu dicem. Secundo, contra aduersarium astutum, & cet, qua in sagacem. Tertio, quod in causa desperata. sed Virgo Maria Aduocata nostra obtinuit apud sapientissimum, & iustum Iudicem Deum contra astutissimum aduersarium diabolum in causa desperatissima: ainter Deum, & hominem, in qua nullus hominum, qui eam praecesserant, loqui audebant. haec S. Antoninus. Certè in hoc Virgo praecipue alijs Aduocatis praecellit, illi namque reuera timinis conuictum à supplicio, quod meretur, seruare nequeunt: at sanctissima Virgo nobis peccatoribus crimina nostra satentibus, & ad ipsam confugientibus veniam impetrat, merito ergo congruit ei illud Eccl. 24. vt notat

Eccl. 24

Hug. Car.

B. Virgo

nebula affi

milatur.

ram, propter

inueriale

patrocinium,

quo in

stat nebulae

omnem terram

sua gloria, & pra-

fidio longè,

lateque complectitur,

& à diuinæ

iræ ardore tegit,

imò & obdorationis

glacies,

flante daemone per

Aquilonem significato

inducta; ab hac

nebula dissoluitur

Eccles. 43.

quemadmodum

cap. 27. diximus.

Eidem Deiparae

congruit & illud

Isai. 4. Et tabernaculum

erit in umbraculum

disi ab aestu, & in securitatem,

& absconsionem à turbine, & à pluuia; Deiparam enim per tabernaculum significatam

diximus cap. 5. qua ab aestu ardoris concupiscentiae, seu ab aestu diuinæ vindictæ defendimur, quæ etiam nos tutatur à tentationum, & perturbationum procellis.

Denique hac spectant non solum quæ cap.

26. de Virginis misericordia, sed etiam quæ

cap. 24. de Virginis fortitudine contra demones diximus, & quomodo sit turris David, firmisimum, ac tutissimum omnibus perisugium.

DEIPARA EST MEDIATRIX nostra ad intercedendum.

Hic est, quod Virgo sanctissima peculia diatrix nostra, non quidem ad redimendum, quod ex S. Thoma 3. part. quaest. 26. art. 1. vnus Christi Domini munus est, sed eminentissima quadam ratione prae alijs Sanctis ad intercedendum, & impetrandum; de quo egregie contra hæreticos Canisius lib. 5. de B. Virgine, cap. 2. Sancti sancti Patres eam Mediatricem vocant (nam & hoc ad munus Aduocatae spectat.)

S. Ephraem de laud. Deip. Aus, inquit, Dei & hominum Mediatricem optima, Aus totius terrarum orbis conciliatrix efficacissima.

In Missa Aethiopum sic habetur: O verè Mediatricem ante Dominum nostrum Iesum Christum, te supplices exoramus, ut memor sis nostri.

Damaecenus orat, 1. de doct. Mediatricis munere eam perfunctam dicit.

Anselmus de excell. Virg. cap. 9. Qua, inquit, laude digna est, qua tantorum beneficiorum sola praecunctis efficit meritis Mediatricem.

Bernardus saepe serm. 2. de Aduentu: Domina, inquit, nostra, Mediatricem nostri. Aduocata nostra, & ser. 1. de Assumpt. ipsa est, inquit, Mediatricem nostra, ipsa est per quam suscepimus misericordiam tuam Deus, ipsa per quam & Dominum nostrum Iesum Christum in domos nostras excipimus. & serm. Signum magnum: Age gratias ei, qui talem tibi Mediatricem benignissima miseratione prouidit. & Epistola 274. Mirare gratia inuentricem, mediatricem salutis, restauratricem seculorum.

Arnoldus Carnotensis Bernardo familiaris in tract. de laud. Virg. & habetur tom. 6. Bibliothecae sanctorum Patrum: Habet, inquit, homo mediatorem causa sua filium ante Patrem, & ante filium matrem? Christus patri ostendit laeas, & vulnera; Maria Christo pectus, & ubera, nec potest illo modo esse repulsa, ubi concurrunt, & orant omnes lingua disersus hac clementia monumenta, & charitatis insignia. haec ille.

Albertus super missus est, cap. 5. Celsior, inquit, illa omnibus creaturis, regem gloria, quæ in sa

in se suscepit, per totum mundum communicavit, collocavit, & tanquam familiarissima mediatrix totum mundum sibi reconciliauit. sic ille.

Bonaen. Bonauenura in speculo, cap. 8. Maria, inquit, fidelissima mediatrix salutis, veluti fidelissima columba inter summum Noe & mundum spiritali diluio submersum. Eva autem, veluti coruus in diluio infidelissima mediatrix fuit perditionis, & c. 9. Maria, inquit, propter nos bene comparatur Aurora, ipsa nobis est ad Deum mediatrix, ad Angelos pacificatrix, ad demones defensatrix, ad nos ipsos illuminatrix. hæc ille, qui singula explicat, & probat: vult enim Virginem veluti Auroram esse optimam mediatricem inter noctem, & solem, & inter hominem injustum, & iustum Deum, cuius iram refrigerat atque mitigat. Idem in hymno *Te matrem Dei laudamus*: Eia, inquit, mediatrix Dei, & hominum amatrix.

B. Laurent. Beatus Laurentius Justinianus sermone de Annunciatione: *Efficitur, est, inquit, interuenrix mundi, demonum fuga, peccatorum spes, Dei & hominum verissima mediatrix.*

S. Antoni. Sanctus Antoninus 4. part. titul. 15. cap. 44 §. 2. docens beatam Virginem omnes ad Deum reducere: ipsa sola, inquit, omnes inferiores reduxit tanquam mediatrix reconciliationis, & adiutrix redemptionis, & Angelorum numerum restauravit, & subuenit ruina ante conspectum Domini, ut dicitur in figura de S. Iuditha, c. 13. & hominem lapsu reuocavit ad superos. hæc S. Antoninus.

Judith. 13. Nos ergo si Virginem apud Christum nobis adesse velimus, nobis illam Advocatam unam ex omnibus maxime deligamus: is enim Advocatus est diligendus, qui auctoritate apud Principem valeat, sitque illi gratus, ac velit causam rei tertiæ: talis est Deipara mater summi Iudicis propter suum inigne meritum, & propensissimam erga nos voluntatem; præsertim quia ex sua pietate quando hoc Advocatæ nomine compellatur ad opem nobis ferendam maxime commouetur. Quod in reuelationibus B. Gertrudis lib. 4. cap. 53. aperte perspicitur, quæ cum in festo Natiuitatis B. Virginis ad Completorium cantaretur *Salve Regina*, inter alia hæc vidisse narratur his verbis: *Cumque Gertrudis per verba illa, Eia ergo Advocata nostra, benignissimam matrem in suum auxilium inuocaret, videbatur ipsa mater inclita veluti funibus quibusdam validis & cæcis inclinari ad eam, per quod intellexit, quod*

quoties aliquis ipsam suam advocatam cum devotione nominando inuocat, per hoc nomen materna pietas eius in tantum commouetur, quod nullatenus se valet cohibere, quin benignè precibus illius acclinetur. In illo verbo (illos tuos misericordes oculos) beatissima Virgo mentium filij benignè tangens ipsum versus terram inclinavit ad nos dicens, isti sunt misericordissimi oculi mei, ad quos omnes me inuocantes salubriter possum inclinare, unde & uberrimum fructum consequuntur salutis æternæ. Hinc à Domino hanc percepit eruditionem beata Gertrudis, ut ad minus quotidie matrem suam beatissimam per ista duo verba scilicet, *Eia ergo Advocata nostra, & illos tuos misericordes oculos, inuocaret; certa quod per hoc in hora sua nouissima non mediocre solatium obtineret.* hæc ex reuelationibus B. Gertrudis.

DEIPARAE PATROCINIVM
apud Christum esse efficacissimum.

Quod autem spectat ad secundum, Virginis nem esse efficacissimam, de hoc eleganter preces a S. Bernardus serm. 1. de Assumpt. Ascendens, pud Deum inquit, in altum Virgo beata, dedit ipsa quoque efficacissima dona hominibus: Quidni daret, siquidem nec mater, facultas ei desse poterat, nec voluntas; Regina Bernardalorum est, misericors est, denique Mater est u. B. Virgo nigenis filij Dei: nihil enim sic potest potestatis maxima ejus, seu pietatis magnitudinem commendare, nisi apud Christum pollet auctoritate, aut dubitare quis potest omnino in affectum auctoritatis charitatis transisse Maria viscera, in quibus te ipsa, qua ex Deo est, charitas novem mensibus corporaliter requiesuit. hæc Bernardus. Bernard.

Ex quo rectè intelligimus efficacitatem precum B. Virginis ex maxima ejus, qua apud Christum pollet auctoritate, & ex ejus propensa ad beneficia in nos conferenda voluntate proficisci, & licet efficaci argumento hoc loco id probet S. Bernardus, quia scilicet Mater est Dei, qui charitas est, & misericordia: hoc ipsum tamen idem Bernardus sermone Signum magnum, alio argumento ex munere Mediatricis sic confirmat: *Jam si Ecclesia, inquit Apoc. 12. luna intelligenda videtur vocabula, quod videlicet non ex se splendat, sed ab eo, qui dicit, sine me nihil potestis facere: habes Mediatricem eiusdem expressam: Mater, inquit, amicta solo, & luna sub pedibus*

*abus eius: Amplectamur Maria vestigia fratres
mes, & deuotissima supplicatione beatis illius pe-
abus prouoluamur, teneamus eam, nec dimittimus
donec benedixerit nobis; potens est enim, nempe
vellus est medium inter rorem & arcem, Mu-
lier inter solem & lunam, Maria inter Christum
& Ecclesiam constituta.*

Ex hac porro visione, qua Apoc. 12. Deipara
amicta sole apparuit, eius apud filium interce-
cedendi auctoritas indicatur, non solum quia,
vt dicebat Bernardus, mediat inter solem, &
lunam, hoc est inter Christum, & Ecclesiam;

Bernard.

verum etiam pulchre hoc exprimitur ipsa me-
taphora Vestis, in quam is, qui ea est indutus,
peculiariter quoddam ius habere videtur: nam
eam quocumque locorum pergit secum cir-
cumferat, & ad suum arbitrium attollit, vel
inclinat, subleuata, vel inclinata ea corporis

Isai. 49.

Tertullia.

Hier. oxy.

Cyrillus.

Augustin.

Deus optimus sermonem dirigens (ex Ter-
tulliano libro 4. contra Marcionem, & ex Hie-
ronymo, ac Cyrillo in Isaiam, & Augustino
lib. 1. de vnit. eccles. cap. 7.) ad Ecclesiam hac
vestis metaphora pollicetur ei omnium gen-
tium nationes futuras obsequentissimas: *Le-
ua, inquit, in circuitu oculos tuos, & vide;
omnes isti congregati sunt, venerunt tibi: Vno ego
dicit Dominus, quia his omnibus valui orna-
mento vestieris, & circumdabis tibi eos, quasi
sponsa; ac si diceret, erunt tibi ornamento, atque
obsequentissimos eos habebis; non secus, ac
ornamentum, quo vestieris: & propterea
ad hoc obsequium indicandum infra subiicit
idem Isaias loquens cum Ecclesia: *Et erunt
Reges nutriti tui, & Regina nutrices tua, vultu
in terram demisso adorabunt te, & puluerem pe-
dum tuorum lingent: ita quoque B. Virgo Chri-
sto sole iustitiae amicta, magna apud eum
pollet auctoritate, & cum per suam misericor-
diam ad nos Deipara inclinatur facile etiam
suis precibus filium, quo est induta, ad nos
trahit.**

9. Caterum de Virginis apud filium au-
toritate locupletissimi testes sunt Patres.

Ildefonsus

quorum nonnullos afferamus. Ildefonsus
serm. 8. de Assump. *Non dubium est, inquit, il-
lam, quae meruit pro liberandis ferre pretium,
posse impartiri suffragium liberatis. & hoc ipsum
isdem verbis habetur apud Auctorem inter*

Hierony.

opera Hieronymi tom. 9. Epistola 2. de As-
sumpt. & apud Augustinum sermone 35. de
Sanctis.

Beda homil. de S. Maria: *Cum, inquit, diligat
orationes Sanctorum Christi, & exaudiat mil-
to magis matrem suam exaudiat pro peccatoribus
orantem, sic ille.*

Petrus Damianus serm. 1. de Natiu. Virg. *Pen. Dam.*

agens de hac Virginis potentia, & erga nos
amore: *Fecit, inquit, in te magna qui potens est,
& data est tibi omnis potestas in caelo, & in terra.
& probat exemplo Theophili (cuius histo-
ria capite vigeſimo meminimus) de ipsis
perditionis saucibus Virginis intercessione
reuocati: Quomodo, inquit, illa potestas tua po-
tentiae poteris obviare, qua de carne tua carnis
suscepisti originem: Accedis enim ante illud au-
reum humana reconciliationis altare, non solum
rogans, sed imperans; Domina, non Ancilla, qui-
bus verbis efficaciam precum Virginis per
metaphoram exaggerat; sicut Iosue 10 legimus
exauditas fuisse preces Iosue cum solem sta-
te fecit, idque his verbis exprimitur: *Obedien-
te Deo voci hominis, quae Dei dignationem ma-
ximam in tanto miraculo ad vocem fidelis
serui sui aurem benignam inclinantis osten-
dunt. Huc refertur potest, & illud Methodij
in illud hypapantem: Quamobrem, inquit,
sanctissima Deipara, qua reliquit omnibus
& benignior es, & mater non honore, ac cum Deo
colloquendi libertate gloriosior te obnixè rogamus,
vt nostri ingem, ac perpetuam habere memoriam
velis, sic ille.**

His consentit sanctus Antoninus 4. part. *S. Anton.*
tit. 17. cap. 17. §. 4. vbi ponens discrimen inter
orationem Deiparae, & aliorum Sanctorum:
*Oratio, inquit, sanctorum non innititur alicui
res ex parte sui, sed tantum misericordiae ex par-
te Dei; Oratio autem Virginis innititur gratiae Dei
iure naturae, & iustitiae Evangelij; nam filius non
tantum tenetur audire matrem, sed & obedire,
in iuxta illud Apostoli, Filij obedite parentibus ve-
stris; quod eisdem est de iure naturae, & mox: O-
ratio Deiparae erat nobilissimus modus orandi,
tum quia habebat rationem iustitiae, & imperij,
tum quia impossibile erat eam non exaudiri, ux-
ta illud quod in figura eius dixit Salomon matri
suae Bersabee 3. Regum 1. cum aliquid petere vel-
let; *Pete, inquit, mater mea, nequid enim fas est, vt
auertam faciem meam. haec S. Antoninus, quae
omnia eo spectant, ut hoc modo loquendi in-
telligeremus explicari maximam efficaciam
precum Deiparae, & Christi promptam volun-
tatem eam exaudiendi.**

*Et Ecclesia in hymno Ave maris stella, orat Officium
Virginem*

Virginitatem, ut pro iure suo materno efficaciter a Christo impetret, quod ipsa perit, ait enim:

*Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.*

Et in Cantico Salve Regina fidenter edicimus: Et Iesum benedictum fructum ventris tui nobis post hoc auxilium ostende: Si enim Apostolus Christi servus intrepidè pronuntiabat: Omnia possum in eo qui me confortat; quanto magis Christi genitrix omnia poterit in eo, quem genuit: in & Gerson in sua Iosephina de efficacia impetrandi Sanctus Ioseph apud Deiparam, cuius fuit sponsus, & apud Christum, cuius reputari meruit Pater, cecinit.

Quanta o fiducia, quanta est

*Vis impetrandi; quia dum vir, dum pater oras
Vxorem, & Natum, quasi imperium reputatur.*

Philip. 4.

Gerson.

Pet. Dam.

B. Virgo a matre mirifica.

Ambros.

Gulielm. Paris.

Quod multò magis de Virgine, quæ vera est Dei genitrix, efferre potuit Petrus Damianus, quia formula loquendi alii etiam ferè vtuntur, vt colligere licet ex alijs auctoribus, quos mox subiiciemus. Idem Petrus mox a gens de Virginitate erga nos amore: Scio, inquit, Domina quis benignissima es, & amas nos amore inuincibili, quos in te, & per te filius tuus, & Deus tuus summa dilectione dilexit: quis ferè quoties refrigeras iram ludicis, cum iustitia virtus à præsentia Deitatis egreditur? In manibus tuis sunt thesauri miserationum Domini, & sola electa es, cui tanta gratia conceditur: hæc Damianus.

Ambrosius in fine secundæ præparationis ad missam, quæ habetur tom. 7. vbi multa à Domino pro se, & proximis suppliciter postulat, Deiparæ, & sanctorum suffragia poscit: Et vt efficacius, inquit, hæc mea sit deprecatio, beatæ Mariæ Virginitatis suffragia peto, quam tanti meriti esse fecisti, vt prima inter mulieres nouum munus offerret, & nulla præter ipsam tam nouum acciperet, nouum scilicet munus primum offerret, vt puerpera Virgo perseveraret, nulla præter ipsam tam nouum acciperet, ut Deum virgo pareret, & post partem Virgo permaneret. sic Ambrosius.

10. Gulielmus Parisiensis in libr. Rethoricæ diuinæ ad Deiparam sermonem dirigens: An sabò, inquit, & inuocatur te omnis Ecclesia sanctorum Advocata suam, & miserorum refugium? Absit à matre Dei, quæ fontem pietatis

toti mundo peperit, vt cuiquam miserorum sua misericordia subuentionem unquam denegat. & infra: Nulla creatura tot, & tanta, & talia impetrare posses apud benedictum filium tuum misericordiam, quam tu apud ipsum impetras eisdem, in quo proculdubio non tanquam Ancillam, quæ indubitanter, sed tanquam matrem verissimam te honorat.

Gregorius Nicomedienfis oratione de oblatione Deiparæ in fine, cum multa de laudibus Virginitatis præclarè dixisset, subiicit, de eius patrocinio ad eandem in hæc verba: Per te nos Regnum celorum speramus assecuturos. Te nostræ salutis habemus adiutorem, te nostris auxilijs habemus defensorem, te proponimus, cuius ore nostra dicatur excusatio, te nostræ fiducia circumferimus gloriationem. & infra: Da petitioni conuenientem (potes enim) euentum, habes vt mater in filium, quæ recusari non potest fiduciam. Habes vires insuperabiles, robur inespugnabile, ne immensam tuam clementiam superet multitudo peccatorum: Nihil tua resisti potentia, nihil repugnat tuis viribus, omnia cedunt tuo iussui, omnia tuis obediunt imperio, omnia tua potestate seruunt: in omnibus suis operibus reddis excelso rem, qui est ex te natus. & infra: Tuam enim gloriam creator existimat esse propriam, & tanquam filius in ea exultans, quasi exoluens debitorum, implet petitiones. hæc Georgius Nicomedienfis.

Georg. 177
com.

Anselmus de excellent. Virg. cap. ii. Rogamus, inquit, te Domina per ipsam gratiam, quæ te pius, & omnipotens Deus sic exaltauit, & omnia tibi secum possibilia esse donauit, quatenus id apud ipsum nobis impetres, & obtineas. & infra: Idem benignissimus filius tuus Dominus noster Iesus Christus erit ad concedendum quicquid voles promptissimus, & exaudibilis: tantummodo itaq; velis salutem nostram, & verè nequaquam salus esse non poterimus, cor. d. Deus noster, teste Prophetâ misericordia nostra est, & tu eiusdem Domini nostri absque dubio vera mater es. ita Anselmus.

Anselmus
B. Virgo
potentissima
ma ad impetrandum

Bonauentura in spec. B. Virg. cap. 8. Quid, inquit, Dominus potentissimus potentissime secus est, ideo & tu es potentissima secum; potentissima es per ipsum potentissima apud ipsum, ita vt verè dicere possis illud Eccles. 24. In Ierusalem potestas mea, nam in Ierusalem, id est, Ecclesia triumphantis, & militantis, potestatem habet mater potentissima creatoris. & infra super illud (Dominus tecum) Dominum ipsum esse sapientissimum, obulentissimum, & indigentissimum in aternum

Psal. 8.
Bonauent.
Eccles. 24.
Luc. 3.

probat. & inde infert Virginem esse sapientissimā
opulentissimam. & in aeternum non defecuram.
Ita Bonaventura.

Caribus.

Casthusianus lib. 2. de laud. Virg. art. 23.
eam appellat *singulare perditorum refugium,*
miserorum spem, & duccasam omnium iniquorum
ad ipsam confugientium. & per ipsius preces, &
merita apud Christum, Mundi vocat solutricem.

11. Merito igitur Deipara tantum apud
Christum valet auctoritate: cum enim homi-
num salus in Christi sanguine fuso, quem ex
Virgine suscepit, contineatur, quid filius nega-
re poterit Matri ostendenti pectus, & vbera? &
pro quibus seunque, sed praesertim pro sibi pec-
catorum studio deuotis petenti pretium vnus
guttus sanguinis, qua infinito valore omnibus
peccatorum sceleribus praeponderat. Cuius rei
illostite exemplum legimus in promptuario di-
seipuli in miraculis beatae Virginis num. 30.

Exemplum.

Maria de
uotum sibi
religiosum
ex infero-
rum fau-
cibus eri-
psit.

Quidam enim fuisse dicitur solo nomine reli-
giosus, ad omnia enim, quae ad religionem spe-
ctabant, durus, ac negligens: quotidie tamen
B. Virgini salutationem Angelicam centies of-
ferebat. Is ad extrema deductus, mente exce-
ssit, & quae a daemonebus Christo summo iudici
ej praesentari vidit, qui eum sibi adjudicari pe-
tebant, Iudex autem cognitis eius sceleribus
damaandam eum censebat: caeterum affuit
Virgo Deipara schedulaeque quibus singulae
Angelicæ salutationes, quas ille recitauerat,
continebantur, protulit; impetrat à filio illius
iudicium iterum agi: at daemones libros pec-
catorum à reo admissorum afferunt. Positis
igitur in libra vtriusque partis tabulis, flagitia
lancem suo pondere deprimebant: id Virgo
conspicata, supplex filium orat, vt memor ex
eius virgineo utero corpus suum assumptum,
vnam sanguinis guttam pro peccatoribus in
passione tusam sibi dare velit: & ille, impossi-
bile est, inquit, aliquid tibi denegari, simul-
que testatur vnicam sui sanguinis guttam o-
mnibus totius mundi peccatis praualere. Qua-
re addita ad lancem salutationum Angelica-
rum pretiosissimi sanguinis stilla, illius rei pec-
catis quasi leuissimæ fauillæ praepondera-
uit: confusi daemones abscessere à Virgine se
victos fatentes: ille postmodum ad se rediens con-
ualuit, Virginis clementiam praedicauit, vni-
que deinceps religioso homine dignam insti-
tuit. Ex quo rectè colligitur illud supra citatum
Ildesonsi scim. 3. de Assumpt. Non esse dubium,

Ildesonsus.

inquit, illam, qua moruit pro liberandis afferre
precium, posse impariri suffragia liberatis: vnus
porro guttus pretium inextimabile eleganter
sic cecinit S. Thomas in Rhythmo ad sancti S. Thom.
simam Eucharistiam.

Pie Pellicane Iesu Domine

Me immundum munda tuo sanguine

Cuius vna stilla saluum facere

Totum mundum posset omni scelere.

Hinc est quod Virgo Deipara in nonnullis
mulieribus, quae efficaciter procurarunt cau-
sam eorum, quos iuandos susceperant, figu-
ratur; & vt omitam Deboraham, Iudith, & Es-
ther, quae gloriosè de Iudaeorum hostibus
triumpharunt; & tyrum Deiparae gesserunt, vt
dixi capit. 24. profecto, vt ait sanctus Antoni-
us 4. part. tituli 5. capit. 2. figurata fuit in Re-
becca, quae filium suum, qui vocatus est Jacob,
simuletiam Israel (quorum vnum idem est
quod supplantator scilicet vitiorum, alterum
idem, quod videns Deum) docuit, & iuuit
Patri Isaac offerre cum vestibus odore bono
fragrantibus, cibum illi gratum: sicque Jacob
benedictionem Patris obtinuit. Item in Ber-
sabee, cuius nomen idem est, quod puteus
septimus, propter septiformem gratiam a-
quae, id est donorum Spiritus sancti, vel
propter gratiarum omnium plenitudinem
septimi putei numero expressam, quae in
Virgine continentur: quae suis precibus ob-
tinuit à Dauid regnum filio suo salomoni 3.
Reg. 1. & quamuis vulgata legat, Bethsabee,
quod latine sonat, domum iuramenti: huius
tamen nominis etymologia Virgini congruit,
quae est domus foederis Domini. In mulie-
re etiam illa Thecuire sapiente figuratur, vt
supra diximus, quae 2. Regum 14. Absolonem
exulem Dauid patri suo reconciliauit. In mu-
liere quoque vidua Luc. 7. quae suis lachry-
mis vnici filij resurrectionem à Christo impe-
trauit: quae omnia facili negotio quibus Vir-
gini sanctissimae, cuius apud Deum patrocinio
tot bona in nos deriuata sunt, accommodare
potest.

12. Anselmus de excellent Virginis cap. 6. Anselmum
tantam precibus Virginis efficaciam tribuit, Valens
vt dicat velociorem nonnunquam esse la-
lutem memorato nomine Virginis, quam in-
uocato nomine Domine Iesu vnici filij sui: cata
Et id non sit, inquit, quod ipsa mater, & potentior gene, qui
eo sit, nec enim ipse magnus, & potens est per eam, Christi
sed illa per ipsum: sed rationem assert, Qua,
inquit,

B. Virg. g. in
maluel-
bis qui
est rati
protra-
nos pro
alij.
Iudith 1.
Esther 7.
Iudith 14.
S. Antoni-
us.
Gen. 27.
Figura
in Rebe-
ca.
In Ber-
sabee.
Hugo
S. B.
In mulie-
re
2. Reg. 14.
Christi
propri-
ex
nat
Eg
Can
B
Ter

Inquit, filius dicit Dominus est, & iudex omnium, discernit merita singulorum: dum igitur ipse a quo ius suo nomine invocatus non statim exaudit, profecto id iuste facit; invocato autem nomine Mariæ, & si merita innocens non merentur ut exaudiantur; merita tamen Mariæ intercedunt ut exaudiantur. Hoc denique vult humanus quod iudæ probat eum qui propositio dominico nomine efficaciter ab alio aliquid impetrat, quod simpliciter sua prece nequaquam impetrare potest. hæc Anselmus.

Bernard. Ideo Bernardus sermone Signum magnum: Fiducialis. Fidelis, inquit, & potens mediator Dei, & hominum ad Virginem Christum, sed dicitur in eo reuerentur homines manifestam: Absorta videtur in Deitatem humanitas, non quod mutata sit substantia, sed affectio Deificata: non sola illi cantatur misericordia, cantatur pariter & iudicium. Denique, Deo nosse ignis consumens est, quidni vereatur peccator accedere, ne quemadmodum stus cera a facie ignis, sic pereat ipse a facie Dei, opus est enim mediatore ad mediatorem ipsum, nec aliter nobis utilior quam Mariæ.

German. Germanus orat. de Zona: Omnia, inquit, tua admirabilia sunt o Deipara, omnia ingenia, & aliorum vires superantis, propterea & patrocinium tuum manus est, quam intelligentia apprehendi possit.

Hugo. Et Hugo de S. Victore in sententijs: Si pertimescis, inquit, supplicare utes ad Deum accedere, respice ad Mariam, non illic tuus quod timens, genus tuum vides. hæc Hugo.

S. Brig. Sancta Brigitta in Revelationibus libr. 4. cap. 7. in quadam visione dicit: Sanctos apparuisse & dixisse Virgini o Domina benedicta, tu portasti Dominum in te, & tu Domina omnium es: Quid est quod non poteris? quod enim tu vis hoc factum est.

Christus præcipuum. Paratissimam autem Christi voluntatem, propensionemque facillimam ad exaudiendam Matrem confirmare possurus ex lib. Esther, quæ fuit figura Virginis; cui semel, atque iterum dixit Assuerus: Quid vis, inquit, Esther Regina, quæ est petito tua; etiamsi dimidiam partem regni mei pesseris dabitur tibi. Sane complacet sibi Deus in precibus, quas ipsa fundit; quare Cantic. 3. Sonet, inquit, vox tua in auribus meis, vox enim tua dulcis.

Can. 2. Beata mater Teresia, mulier nostra tempestate insignis sanctitatis, Carmelitarum discalceatorum Fundatrix, dicere solebat, Christum in Cælis facile exaudire sancti Ioseph præces, quod ipsa suo experimento didicerat, quoniam in terris illis subditus fuerat: quanto magis Virginem Matrem exaudiet, à qua tot obsequia cum in sua infantia, tum etiam toto vitæ suæ tempore accepit, & cui in terris Luc. 2. subditus esse voluit. Nec tantum, inquit Bernardus homilia 1. super matrem est, subditus erat Mariæ, sed etiam Ioseph propter Mariam. Et eam quidem honorat in Cælis, cum ad dexteram eam collocauit: honorat in terris, quoniam pietatem erga Matrem in omnium Christianorum animis ita Christus impressit, & innumerabilia per illum miracula ubique tentatum operatur, ut omnes ad illam accurrant, ideoque templa in eius honorem in omnibus locis excitari voluit, & vix est templum Christo, vel alijs sanctis dicatum, in quo non facellum aliquod Virgini propriè attributum sit, ut cap. superiori diximus.

B. Mater Teresia. Et quemadmodum de Mardocheo per vs Aman inimici proclamari voluit Assuerus: Sic honorabitur quemcumque voluerit Rex honorare, & ita ipsi demones Dei, ac Deiparæ hostes sæpè in obsecrorum corporibus hoc idem de Deipara in eiusdem honorem, vel in uitam facere coguntur, quod ex pluribus miraculis testatum habemus.

Quare Bernardus sermone de Aquæducta, Cælesti, inquit, roro aream regaturus, totum velut prius infudit; redempturus humanum genus præcium uniuersum prius contulit in Mariam. & mox, totis medullis cordium, totis præcordiorum affectibus, & votis omnibus Mariam hanc veneremur, quia sic est voluntas eius, qui totum nos habere voluit per Mariam. Merito sanctus Antoninus 3. part. tit. 32. cap. 4. Deiparæ accommodat illud Psalm. 47. Suscepimus Deum: misericordiam tuam in medio templi tui, id est, Virginis, quæ (vt dixi cap. 5.) templum Dei dicitur, & illud psalm. 17. Exaudis se templo sancto suo vocem meam: quibus verbis ostenditur fructus precum, quas per Virginem Deus exaudire dignatur, quod etiam ex 3. Reg. 8. confirmare possumus, ubi pro cunctis necessitatibus, quas Salomon ibi pluribus sigillatim enumerat, orauit ut Iudæi exaudirentur cum in templo preces funderent: quod si captiui abducerentur, ut orationes suas, saltem versus templum dirigentes misericordiam inuenirent, quod fecisse scribitur Daniel cap. 6. Imò, quod ad rem nostram magis facere videtur, facta hac petitione à Salomone apprensens ei

Christus Matrem præcipue honorat multis precibus. Luc. 2. Bernard.

Esther. 5.

Bernard.

Virgo assumitur templo, in quo preces exaudiantur. S. Anton. Psalm. 47. Psalm. 17.

3. Reg. 8.

Dan. 6.

Dom.

Dominica nocte, inter alia hæc ei dixisse scribitur 2. Paralip. 7. *Oculi quoque meos, inquit, erunt aperti, & aures mea intentæ ad orationem eius, qui in loco isto orauerit; elegi enim, & sanctificatus locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempiternum, & permaneant oculi, & cor meum ibi cunctis diebus.* Ita per Virgine[m], & in Virgine tanquam in templo nostras necessitates, nostrasque preces ad Deum fundamus, ut Deus per Virgine[m] intercessionem, tanquam ex solio suo, nos exaudiat. Atque hinc vii receptum est, ut orationi Dominicæ cum eam recitamus, salutatio Angelica frequentissimè tubnecti soleat, quod ab Ecclesia in initio horarum diuini officij, & ab alijs priuati sanctitati cernimus, ut in hac salutatione effusissimum erga nos Incarnationis Dominicæ beneficium grata memoria recolentes, Christus Deiparæ filius per sanctissimæ genitricis preces, quam in extrema salutationis parte inuocamus, exoratus, ea quæ in Oratione Dominica petuntur, largiatur. pari etiam ratione officium diuinum, quod ab Ecclesiasticis recitantur Antiphona aliqua flexis genibus (Dominicis, & tempore Paschali exceptis) ad Deiparæ auxilium implorandum reuenter terminatur, siue ea sit *Salve Regina*, siue alia pro temporis diuersitate, ut tantæ apud Christum Mediatricis clausula, quæ in officio Ecclesiastico petimus efficaciter consequamur.

14 Et sanè Virgo propter insignem eius ad Deum dilectionem, quia ita abundè donata fuit, ut Cantic. 2. introductam se dicat in cellaria Regis, & ordinatam in se charitatem; ideo veluti beneuolentissima mater vniuersum genus humanum genus insigni charitate semper complexa est. Et quia eorum necessitates ac miseras probè nouerat dum adhuc esset in terris, ad eas subleuandas sua misericordia misericordè mouebatur; ideo temper iam tunc pro humano genere ardentissimas ad Deum preces fundebat.

Richard. Quare Richardus cap. 26. super Cantic. B. Virgo *Talis, inquit, fuit in virtutibus, tantaque fuit eius charitas, ut non solum ad Iudeos, sed ad omnes homines dilata fuit: pro his indefinenter orauit, pro his sollicita fuit, pro his orando rogauit ad exaudita fuit, accente ad eam Angelo Gabrielo: nostram inuenisti gratiam apud Deum, scilicet quem querebas: omnium salutem desiderauit, quasi sui, & obtinuit.* ita Richardus. Deinde pro acceleratione incarnationis orabant Patres antiqui; sed

Virgine preces citca hæc accelerationem ex ardentiori affectu, & charitate efficaciores fuerunt.

Quocirca sanctus Bernardus Senensis tomo 2. sentent. 1. artic. 1. cap. 3. preces Virgine dicit fuisse Conum desideriorum antiquorum Patrum. Similiter in Christi Resurrectione ipsa tanquam Leana excitare precibus atagebat Catulum Leonis de tribu Iuda illis vocibus: *Exurge gloria mea, exurge psalterium, & cithara; exurgam (respondit) deluculo: & in aduentu Spiritus sancti, orantibus Apostolis preces etiam Virgine ardentiores, & efficaciores fuerunt.* Postquam verò in cælum assumpta est ex nimia charitate flagrans, ad nos in hac lacrymarum valle gementes oculos suos misericordes conuertere, & pro nobis obnixè orare non dedignatur. Nam si Bernardus sermone in vigilia sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli agens de Sanctis ait: *Si dum, inquit, hic uiueret Sanctus miseris est peccatoribus, & orauit pro eis: nunc tanto amplius, quanto uertus agnoscat miseras nostras, orat pro nobis Patrem, quia beata illa patria charitatem eius non immutauit, sed augmentauit: neque enim quia impossibilis omnino, ideo & incompassibilis factus est, sed nunc potius induit sibi uiscera misericordie, cum ante fontem misericordie ex sit.* Si hæc inquam Bernardus de quolibet Sanctorum, qui regnat in cælis, quantum magis de Virgine sanctissima id existimare debemus, quæ etiam Mater sit, & Aduocata omnium, si in terris tanto ardore salutem omnium desiderauit, & procurauit, quid facturam putamus in cælis? nec enim filijs suis deerit; nec solum iustos, uerum etiam peccatores, & magnis sceleribus constitutos eximia sua charitate fouet, atque complectitur. Id quod confirmatur ex uisione quædam beatæ Gertrudis in libro 4. suarum reuelationum cap. 49. quæ sic habet: *Post hæc, inquit, dis quibus uidebantur beata Gertrudis quasi sub pallio moderata Virgine accurrere quædam diuersi generis bestiola per quas notabantur omnes peccatores ad ipsam specialem deuotionem habentes; quæ acceptis omnes Mater misericordie benigne suscipiens, & quasi pallio suo protegens delicatè manu sua singulas conuertendo, delinendo, ipsi amicitia blandiebatur, quem admodum quis blandiri solet catulo suo: per hoc manifestè insinuat quam misericorditer suscipiat omnes se inuocantes, & quam materna pietate defendat, ac protegat homines ad hæc peccatis deditos in se sperantes, donec eos filio suo*

Cur Saluatio Angelica orationi Dominicæ subnecti soleat.

B. Virgo non tantum potest, sed etiam uult nos iuuare. Cant. 2.

Richard. B. Virgo in terris pro multis rogauit ad nostram utilitatem. Luc. 11

Bernard.

Gen. 41

Psal. 11

Bernard.

Santi s

Cælo mo

quæ orat

quæ in

terris

quæ in

magis in

B. Virgo

orat pro

nostris in

Cælo.

Ex uisione

B. Gertrudis

peccatores

benigne

acceptis

quæ in

orantibus

quæ

inuenit

Dauid.

Officij

suu

Psalm. 86. suo reconciliet veraciter penitentes, hæc ibi Cer-
 tã in Psalm. 86. qui incipit. *Fundamenta eius*
in montibus sanctis, & Virgini accommodatur,
 ex persona Virginis dicitur: *Memor ero Babel,*
 & *Babylonis scientium me;* id est, per devotio-
 nem agnoscentium: *Ecce alienigena, & Tyrus,*
 & *populus Æthiopum, hi fuerunt illi:* quali dicitur,
 etiam ij, qui longè à salutẽ videbantur
 peccatores confusi (id enim sonat Babel) &
 denigrati, vt Æthiopes, in Virgine, si eam per
 deuotionem ad ipsam agnoscant, tanquam in
 ciuitate amplissima per fugium inueniant, &
 per eam Deo reconciliautur. Quare Ecclesia
Psalm. 86. ex eodem Psalmo illud Deiparæ dicit: *Sicut*
latantium omnium nostrum habitatio est in te
sancta Dei genitrix: sicut enim ex Psalm. 33,
Oculus Domini super iustos, & aures eius in preces
eorum, ita oculus B. Virginis super peccatores,
 & audit eorum preces, vt per eam ad Dominum
 conuertantur. quare Ecclesia ad eam succurre-
 re cadenti, *surgere qui curat populo:* neque id
 mirum est, cum ipsa dicatur Cantic. 6. *Pulebra*
in luna, quæ præest nocti, quoniam peccato-
 ribus in nocte scelerum de gentibus lucem
 præfert, & tenebrarum caliginem radiis
 sui fauoris, & clementiæ discutit, atque de-
 pellit.

At roget quispiam, si Deiparæ aduocata
 nostræ patrociniũ est adeo efficax, quid cau-
 sa sit, quod tot calamitatibus, & priuatis, &
 publicis iactemur. Respondetur nonnullos quẽ-
 admodum c. 16. ostendimus, peccatis peccata
 cumulantes: *Theaurisaris sibi iram in die ira,*
 & *in die iudicij Des,* ac proinde suis sceleribus
 indignos se Deiparæ patrociniũ reddere, &
 fructum impedire, quem ex Deiparæ precibus
 consecuturi fuissent: nam & sanguinis Christi,
 ac meritorum eiusdem, quæ infiniti valoris
 sunt, efficaciam aliqui minimè consequuntur
 propter sua scelera.

Addit Suarez tomo 2. in 3. part. disput. 23.
 sect. 2. beatam Virginem in hac precum effi-
 cacia, non solum sanctos singulos, sed omnem
 etiam cœlestem curiam superare. Itaque (inquit
 ipse) si cogitatione fingamus beatam Virginem ali-
 quid postulare, totamq; cœlestem curiam illi
 resistere (sicut apud Danielem vnus Angelus al-
 teri resistebat) potentior esset, maioriq; efficacia,
 & valoris apud Deum Virginis, quam reliquo-
 rum omnium Sanctorum oratio, quod dignitati
 Matris est maxime consentaneum, & perfectissi-
 ma gratia, & charitatis B. Virginis quodammodo

debitum, & ideo Ecclesia & frequentius, & aliori
 quodammodo orat ad Virginem, quam ad reliquos
 Sanctos, hæc Suarez, quod auctoritate Patrum
 confirmas, quoniam complures supra citaui-
 mus.

Et vt intelligamus Virginis intercessio-
 nem digniorem, & praestantiorẽ esse, quam
 sint aliorum Sanctorum orationes, Suarez lo-
 co citato sect. 3. ex eo probat: *Quia inter San-*
ctos non solumus vni vno tanquam intercessore ad
alium, cum omnes sint eiusdem ordinis: ad Virgi-
nam autem tanquam ad Dominam, ac Reginam
alij Sancti adhibent intercessores, & ita saluta-
tionem Angelicam alijs sanctis recitamus, vt eam
pro nobis Virgini representent, ita Suarez. Quod
 confirmari potest ex reuelationibus S. Brigittæ
 lib. 4. c. 103. vbi S. Dionysius visus est loqui ad
 Virg. sic: *Regina, inquit, misericordia, tu es cui*
dona est omnis misericordia, & mater Dei facta es
propter miserosum salutem, misere igitur Regno
Francia tuo, & meo: tuo quidem, quia habitato-
res eius pro modulo suo te honorant, meo autem,
quia patronus eorum sum, & in me habent fidu-
ciam; Tu vides quanta anima periclitantur omni
hora, &c. & ca. 104. B. Virgo cum S. Dionysio,
 & alijs Sanctis Christum Dominum pro eodẽ
 Francia Regno interpellat.

S. Minolphus Ecclesiæ Paderbornensis in
 Germania Diaconus, cum tempore Ludouici
 filij Caroli Magni sanctimonialium cœnobi-
 um in patenis bonis fundasset, iamque obij-
 set, à Deo per Deiparam ipsẽmet impetrauit,
 vt vitæ restitueretur: & quædam Episcopo suo
 nomine inimanda pronuntiaret. Sic enim
 in eius vita apud Surium die quinto Octobris
 legimus: Minolphus plenus virtutibus, &
 iam maturus æui tertio nonas Octobris
 migravit ad Dominum. Accidit tum res admi-
 ratione digna: nam cum corpus eius exanime
 in feretro iaceret, reuixit; seque erigens, a petis
 oculis ad circumstantes ait: Quando quidem
 ego vobis præsentibus vita functus, rursus
 vitæ restitutor, vos gratias agatis Deo, quorum
 salutis causa id fit, & ego, vt id fieret apud Dei
 Genitricem, & Virginem perpetuam, impetra-
 ui. Nec mihi facillè videtur denuo oppetere
 mortem, tametsi non ita acerbam, vt fuit nu-
 perrimè: vos autem ite quæso ad Episcopum,
 & quot sudoribus mihi constiterit huius cœ-
 nobij strictura, ei indicantes, petite ab illo, vt
 quæcunque huius loci fuerit electa Abbatisa,
 etiam si ancilla sit, non id interdicit: simulque
 dicite

Virg. nã a-
ratis præ-
stantior,
quàm reli-
quorum
sancto-
rum.
Stariius
Alij sancti
vocant
Virgine m.
S. Brigit.
S. Diony-
sus orat
Virginem,
vt inter-
cedat pro
Regno
Gallia.

Exemplum
S. Minul-
phus per
Deiparam
vita rebi-
mitur.
moz mo-
risurms.

dicite ei, me corpore exutum didicisse, quod de illis fieri oporteat, qui Pastores ecclesiarum esse videntur. His dictis, clausit oculos, seque reclinans in feretrum eodem loco composuit vnde prius exerat. hac ibi.

Exemplum Prompt. Exempl. S. Petrus Apost. cuiusdam libratione ab aeterna morte obtinetur. Psalm. 8.

In promptuario Exemplorum discipuli de miraculis B. Virginis exempl. 58 Sanctus Petrus Apostolus cuiusdem Religiosi salutem à Christo per Virginem impetrat. Cum enim in quodam eiusdem S. Petri monasterio Religiosus quidam male vixisset, & ex hac luce abiq; sacramentis migrasset, eiusque anima à daemonibus ad inferos raperetur: sanctus Petrus pro anima fratris, qui ex suo monasterio fuerat, Christum precatur, cui Christus respondit, Caeli regnum patere iuxta Psalmistam ei: *Qui ingreditur sine macula & operatur iustitiam*, quod in hoc Religioso maculis inquinato quique non operatus erat iustitiam, minime inueniebatur. Quare sanctus Petrus Virginem orat, vt secum pro illa anima intercedere dignaretur; At Virgo piissima sanctis Virginibus comitata Christum pro anima illa interpellat, ad cuius preces indulget Christus, vt anima corpore restituatur. sicque de malis ante actis penitentia peracta, salutem consequatur, quod vbi per Virginem Apostolo Petro innotuit, illico magna clauem, quam gestabat, daemones fugat, animamque illam duobus Angelis ad corpus reducendam tradit; ille verò ac vitam reuocatus, se à daemonum potestate ereptum B. Virginis, ac S. Petri precibus aperit restatur.

S. Casarij martyris per Virg. veniam cuiusdam peccator impetrans. Exemplum Surius

Sanctus quoque martyr Casarius cuiusdam peccatoris salutem beatissimæ Virginis precipue precibus à Christo exoravit, quod S. Anno Archiepiscopus Colonienfis anno 1070. in sermone ad populum suum, cum ex vrbe eiusdem sancti Casarij brachium detulisset, narravit, vt videre est in vita eiusdem S. Annonis lib. 1. cap. 35. apud Surius tomo 6. Res autem hic ferè verbis gesta refertur: Andreas quidem Romæ voluptatibus deditus, nihil Christianæ religionis habere videbatur, nisi quod B. Casario deuotus, Ecclesiam eius cum ceteris frequentare solebat, cumq; serò sui poenitens obiisset, nocte media in feretrio residens cunctis mirantibus retulit se ad pauendum Christi tribunal esse deductum: vnde flens à reterrimis demonibus sibiq; insultantibus, ad æternæ damnationis loca abque misericordia traheretur: Sanctum verò Casarium eius

calamitatibus piè commoratum cum fauore sanctæ Dei Genitricis, sanctorumque Apostolorum, & Martyrum ante Christum procidisse & pro eo emixè precatum: sancto igitur Casario coram Domino iacente, piissima Dei Genitrix cum reliquis sanctis se adiungens filium & Dominum suum ad voluntarem martyris flexit, sicque Andreas à daemonibus ereptus veniam est consecutus.

16. Et certè *vultum eius, Psalm. 44 deprecatur omnes diuites plebi*, id est, etiam sancti insignes, vt sequenti capite dicemus. Adhuc, vt rectè animaduertit Idiota in libro de contemplatione Mariæ in prologo: *Ceteri*, inquit, *sancti tunc quodam petrocini pro sibi specialiter commissis plures possunt prodesse in cursu Altissimi quàm pro alienis: Beatissima verò Virgo beata sicut est omnium Regina, sic omnium Patrona, & Advocata, & cura illi est de omnibus*, sic Idiota. Adde sanctos esse veluti stellas; stella autem differet à stella magnitudine, claritate, & influxu, ita sancti inter se differunt merito, præmio, & efficacia; quidem enim Sancti alij in gloria præcellunt, hoc enim exemplo stellarum ad ostendendam sanctorum in meritis diuersitatem, vtitur Apostolus 1. Corin. 15. At beata Virgo tantum est *Stella maris vt cap. 18 dixi, verum etiam est. electa vt sol*, meritorum magnitudine, & splendore, atque suæ intercessionis influxu longo intervallo alijs sanctis præstans, ita vt nemo sit, *qui se abscondat à calore eius*, & sicuti sol in his omnibus incomparabiliter cunctis præminet astris, ita Virgo gloriosa reliquos Sanctos antecellit. Quod si solem ea ratione accipere velimus, non tantum, vt in se maxime splendet, scin hæc inferiora vniuersè influat (quod Virgini meritò accomodauimus) verum etiam vt reliquis astris lumen impertitur, dicimus quidè Christum dominum esse Solem iustitiæ, de cuius plenitudine omnes Sancti splendorem suum consequuntur, Deiparam verò siue eam matris stellam in supremo poli vertice locatam, siue pulchram vt lunam dixerit, in hoc etiam longè alijs Sanctis præcellere, neque enim tantum ab hoc Sole, vt reliqui Sancti illuminatur, verum etiam ipso sole est arcta Apocal. 12 quare effectus Solis iustitiæ in hæc inferiora, in eos scilicet, qui in hac valle lachrymarum versantur, suis meritis, & precibus vniuersaliter præ alijs Sanctis derivat.

Psalm. 44

B. Virg. nortu lu li omni Adrosia

1. Cor. 15. B. virgo tanquam sol præcellit

Apoc. 12

Certè

Auguſt.

Certe ex vſu ipſo ſidelium, & indicat S. Auguſtinus epiſt. 137. quodam ſanctos ad hæc, vel illa beneficia obtinenda habemus patronos, exempli cauſa pro dentibus ſanctam Apolloniam, pro oculis S. Luciam, pro gutture ſanctum Blaſium: ita etiam ex ſanctis, quidam in vna ciuitate, alius in alia peculiariter patrocinium ſuum demonſtrant: Sanctus enim Ianuarius patronus eſt Vrbis Neapolitanæ S. Felix & S. Paulinus Nolanæ S. Agatha Catanenſis. S. Lucia Syracuſanæ: Artifices quoque, & aliquod munus exercentes ſuos etiam habent patronos, vt Aduocati S. Iunonem. Sutores egleſorum, SS. Criſpinum, & Criſpianum Romanos genere nobiles, ſed martyro nobiliores. Sarcinatores veſtium S. Homobonum Cremonenſem. Alij etiam ſancti quodam tempore pluribus conuſcant miraculis quam alijs temporibus. At Virgo ſanctiſſima, quia in omnibus magis valet, quam alij ſancti, in omnibus neceſſitatibus, locis, rebus, ac tem; oribus vniuerſalis eſt omnium Aduocata. quod Idoſta in contem. Virg. cap. 2. eleganter expreſſit his verbis: *Ceteri ſancti iure quodam patrocinij pro ſibi ſpecialiter commiſſi plus poffunt prodeſſe in curia altiſſimi, quam pro alienis: Beatiſſima vero Virgo Maria ſicut eſt omnium Regi na, ſic omnium Patrona, & Aduocata: & cura eſt illi de omnibus: ſic ille.*

Hinc eſt, quod Eccleſia præſtantioribus titulis illam inuocat: vocatur enim *Vita, Dulcedo, & Spes noſtra, Refugium noſtrum, Portus naufragantium, Miſerorum ſolacium, & ſimilia: & præſtantis illam ſæpe in officio orat, nec ſolum quotidie per ſignum ad lationem Angelicam tribus diei temporibus repetitam, ſed in officio, etiã, miſſa, & alijs precibus id facit crebro, & magno cum affectu, plurimã templa, ac baſilicas in ejus honorem erigit, vt cap. ſuperiori vberius ſcripſimus; diem ſabbati, & plures dies feſtos, nonnullos etiam cum octaua, vt eodem cap. ſuſè diximus, illi dicauit: quoniam Virginis interceſſionem præ alijs ſanctis ſibi imprimis vtilem, ac neceſſariam exiſtimat. quate Rupertus lib 7 in Cant. O beata, inquit, Maria Mons montium, Virgo virginum Sanctarum, ad omnes quidem conuertimur, ſed ad te præcipue præ ceteris oculos noſtros leuamus, tantum præ omnibus auxilium ſuſpiramus. Tolle, inquit Bernardus ſerm. de Aquæduct. corpus ſolare, ubi dies? Tolle Mariam hanc maris magni, & præſioſi ſtellam, quid niſi caligo inuoluenti,*

& umbra mortis, ac denſiſſima tenebra vel nunquam. Ipſa mundi neceſſitatibus viſa eſt pro mundo orare, vt dixi c. 16. & c. 20. eoſque qui religiones inſtituerunt miſi, SS. Dominicanum, & Franciſcum, & noſtrum B. Ignatium de Loyola & alios, & ibi ex ſancto Antonino, Caſario, & alijs retulimus.

17 Quod ſi ſancti in celo noſtras orationes Deo reſpreſentant, dum eas à Deo exaudiri petunt, vt dicit S. Thomas in 4. diſtin. 45. quæſt. 3. artic. 2. ad 4. ex doctrina Auguſtini epiſt. 120. Item ſi Angeli orationes noſtras Deo deferunt, ipſum pro nobis orantes, vt habet idem S. Thomas in 2. diſtin. 11. quæſt. 1. artic. 1. ad 3. ex cap. 10. Actum, ſi viginti quatuor ſeniores Apocal. 4. phialas habent aureas plenas odoramentorum, quæ ſunt orationes ſanctorum, & ſeptem principes Angelorum Tob. 12. noſtras orationes Deo offerunt, quod etiam plenius ex textu græco, & Patribus probauit in 1. lib. de ſeptem Angelorum principibus cap. 7. Quidni B. Virgo maiori charitate flagrans, & maiori poteſtate pollens, noſtras neceſſitates, & preces Deo offerat, & vt maiorem illis efficaciam conferat etiam ſuas adiungat, atque ita munere vniuerſalis Aduocatae non tantum generatim, ſed etiam nominatim pro nobis intercedat. quò argumento vtitur Beda in ſermo. de B. Virgine, cuius verba ſupra attulimus.

Nos igitur, vt quæ fideliter petimus, efficaciter conſequamur, per Virginem noſtras Chriſto offerre orationes ſtudeamus: vt enim ſapienter monet Bernardus ſermone de Aquæduct. Quicquid, inquit, illud eſt, quod offerre ſeramus. Deo parat, Maria commendare memento, vt eodem alio ad largiorem gratia gratia redeat, quò in fluxu; neque enim impotens erat Deus. & ſine hoc aquæductu in fundere gratiam, prout vult, ſed tibi vehiculũ voluit providere: forte enim manus tua, aut ſanguis plenus, aut inſiſta munerebus, quod non eas ab omni munere excuſſiſti, id eſt, medicum illud, quod offerre deſideras, gratiſſimis illis omni accipiſſione digniſſimis Mariae manibus offerendum tradere cura ſi non vis ſuſtineri reſpuliſam. Idem homil. 2. ſuper miſſis eſt: Ne auertas, inquit, oculos à fulgore huius ſyderis, ſi non vis obrui procellis; ſi inſurgant venti temeritatum; ſi incurras ſcopulos tribulationum, reſpice ſtellam, voca Mariam, & inſta: ipſam ſequens non deuias; ipſam rogans non deſperas; ipſam cogitans non erras; ipſam tenens non corrumpis, ipſa protegen-

S. Antoninus.

Caſarius.

B. Virgo

noſtras

preces Deo

offerat &

illas ſu-

uat.

S. Thom.

Auguſt.

Apoc. 4.

Tob. 12.

Beda.

Per Virgi-

nam Deo

preces of-

feramus.

Bernard.

